

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu ve věci podnětu žalobce ze dne 17. 1. 2011 k výkonu státního dohledu nad exekutorem a stížnosti žalobce na postup žalovaného v téže věci, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 7. 2014, č. j. 7 A 72/2011 – 37, ze dne 24. 6. 2014, č. j. 7 A 72/2011 – 32, a ze dne 14. 8. 2012, č. j. 7 A 72/2011 – 15,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 7. 2014, č. j. 7 A 72/2011 - 37, **se zamítá.**
- II.** Kasační stížnost směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2014, č. j. 7 A 72/2011 – 32 a proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2012, č. j. 7 A 72/2011 - 15, **se odmítá.**
- III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Kasační stížností brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 8. 7. 2014, č. j. 7 A 72/2011 - 37, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě a žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení (dále jen „usnesení o zastavení řízení“). Současně se domáhá i přezkumu výroků usnesení městského soudu ze dne 14. 8. 2012, č. j. 7 A 72/2011 - 15, jímž mu nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků (dále jen „usnesení o nepřiznání osvobození“), a usnesení městského soudu ze dne 24. 6. 2014, č. j. 7 A 72/2011 - 32, kterým byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 1 000 Kč (dále jen „poslední výzva k úhradě soudního poplatku“).

[2] Žalobou ze dne 7. 4. 2011 se stěžovatel mimo jiné domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo žalovanému zakázáno pokračování v porušování stěžovatelova práva na účinný právní prostředek, a nařízení obnovy stavu před zásahem ke dni 26. 1. 2011, kdy nedbalým způsobem byl přezkoumán podnět ze dne 17. 1. 2011, i ke dni 28. 2. 2011, kdy byla touž úřední osobou vyřízena stížnost na její postup. Společně se žalobou zaslal kopii podnětu ze dne 17. 1. 2011, jímž se domáhal výkonu soudního dohledu nad exekutorskou činností Exekutorského úřadu v Klatovech ve věci 120 Ex 1710/08, jelikož předešlé podněty byly zmařeny a nezákonná činnost exekutora nadále trvala.

[3] Stěžovateli vznikla s podáním žaloby poplatková povinnost ve smyslu § 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), kterou nesplnil, a proto jej městský soud vyzval dvěma usneseními k jeho zaplacení. Následně soud obdržel žádost o osvobození od soudního poplatku, o níž bylo negativně rozhodnuto, a to usnesením o nepřiznání osvobození. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, která byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2014, č. j. 9 As 91/2014 – 13. Následně byla stěžovateli zaslána poslední výzva k úhradě soudního poplatku. Na tu reagoval další žádostí o osvobození od soudního poplatku.

[4] Městský soud usnesením o zastavení řízení zastavil řízení o žalobě z důvodu, že nebyl zaplacen soudní poplatek. Na základě judikatury Nejvyššího správního soudu se v pořadí druhou žádostí o osvobození od soudního poplatku nezabýval, jelikož tato nepřinesla žádné nové informace o majetkové situaci stěžovatele.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Zmíněné usnesení o zastavení řízení napadl stěžovatel kasační stížností, a rovněž se domáhal přezkumu závislého výroku v usnesení o nepřiznání osvobození, a přezkumu závislého výroku obsaženého v poslední výzvě k úhradě soudního poplatku.

[6] Z množství uplatněných námitek je zřejmé, že považuje rozhodnutí soudu o zastavení řízení za chybné, zejména protože nedošlo k přezkoumání jeho druhé žádosti o osvobození od soudního poplatku. Dále v kasační stížnosti uvedl další své výhrady, jimiž se snaží zvrátit napadené usnesení městského soudu o zastavení řízení. Nezanedbatelná část kasačních námitek obsažených v kasační stížnosti se týká rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o předešlé kasační stížnosti v této věci (kterým bylo potvrzeno usnesení o nepřiznání osvobození), které rovněž považuje za chybné.

[7] Žalovaný nevyužil svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti.

III. Posouzení důvodnosti kasační stížnosti

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Zdejší soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zkoumal při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je zčásti nepřipustná a zčásti nedůvodná.

[9] Nejvyšší správní soud jen krátce zmiňuje, že netrval na zaplacení soudního poplatku a povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Trvání na těchto požadavcích by totiž značilo jen řetězení téhož problému, jelikož předmětem přezkumu je usnesení městského

pokračování

soudu, jímž bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku, jakož i usnesení, jímž nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku. K danému srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 – 77.

[10] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích: „*Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka ke jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“

[11] Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v řízení před městským soudem osvobozen od soudních poplatků, tížila jej poplatková povinnost. Soud ho po zamítnutí kasační stížnosti proti usnesení o nepřiznání osvobození tudíž znovu vyzval ke splnění poplatkové povinnosti. Stěžovatel reagoval novou žádostí o osvobození od soudního poplatku.

[12] Z nynější kasační stížnosti vyplývá, že stěžovatel mimo jiné zpochybňuje postup městského soudu, který nerozhodl o jeho druhé žádosti o osvobození od soudního poplatku a řízení rovnou zastavil s tím, že o opakovaných žádostech není třeba samostatně rozhodovat, pokud neuvádí nové skutečnosti. Navíc městský soud uvedl, že v některých případech by nutnost rozhodnout o každé žádosti vedla ke zbytečnému prodlužování řízení.

[13] Předmětem tohoto řízení je tedy posouzení, zda městský soud postupoval správně, když řízení po nevyhovění výzvě k zaplacení soudního poplatku zastavil, aniž předtím rozhodl o nové žádosti o osvobození od soudních poplatků. V případě, že by se výtka (že měl soud nejdříve o druhé výzvě rozhodnout) ukázala být opodstatněnou, mohlo by takové pochybení soudu založit důvod dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tedy jinou vadu řízení před soudem, jež by vedla ke zrušení napadeného usnesení v případě, že by mohla mít za následek jeho nezákonnost.

[14] Nejvyšší správní soud již dříve konstatoval, že o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65).

[15] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí, že by ve své opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku uvedl nové, dříve neuplatněné skutečnosti. Nejvyšší správní soud ze soudního spisu ověřil, že se tak nestalo. Navíc je třeba konstatovat, že městský soud rozhodl o nepřiznání osvobození z důvodu, že stěžovatel vede „spor pro spor“. Majetková situace v takovém případě není rozhodující. Městský soud již v usnesení o nepřiznání osvobození vyhodnotil, že stěžovatel je nemajetný, osvobození mu však nepřiznal z důvodu zneužívání práva vyplývajícím z počtu iniciovaných řízení a způsobu, jakým spory vede. Za takové situace soud nemusel o opětovné žádosti samostatně rozhodnout.

[16] Lze tedy uzavřít, že stěžovatele pro neosvobození od soudních poplatků tížila poplatková povinnost a městskému soudu tak nebylo možno nic vytknout, jestliže za dané situace řízení o žalobě zastavil. Kasační stížnost směřující proti usnesení o zastavení řízení je vzhledem k výše uvedenému nedůvodná a Nejvyšší správní soud jí proto zamítl.

[17] Co se týče požadavku na přezkum poslední výzvy k úhradě soudního poplatku, je Nejvyšší správní soud nucen konstatovat, že se jedná o rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Proti takovému rozhodnutí je kasační stížnost dle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřijatelná (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008,

č. j. 1 As 2/2008 – 47, nebo náleží Ústavního soudu ze dne 16. 3. 2006, sp. zn. I. ÚS 664/03). Z tohoto důvodu byla kasační stížnost v tomto rozsahu odmítnuta (§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[18] Stěžovatel se dále domáhá přezkumu usnesení o nepřiznání osvobození. Toto rozhodnutí již zdejší soud potvrdil rozsudkem ve věci sp. zn. 9 As 91/2014. Předmětem posouzení a hodnocení zdejšího soudu není a nemůže být zákonnost rozhodnutí o neosvobození od soudních poplatků. Proti tomuto rozhodnutí již byla podána, kasační stížnost, která byla Nejvyšším správním soudem jako nedůvodná zamítnuta. Z tohoto důvodu je nutno všechny námitky směřující proti usnesení, kterým městský soud nepřiznal dobrodiní osvobození od soudních poplatků, považovat za směřující proti věci již rozhodnuté a kasační stížnost v tomto rozsahu odmítnout (§ 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[19] Pokud jde o kasační námitky směřující proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o stěžovatelem v minulosti podané kasační stížnosti, lze uvést, že tyto námitky nemohou být předmětem přezkumu zdejšího soudu a jako takové jsou v nyní projednávané věci irelevantní. V této souvislosti Nejvyšší správní soud podotýká, že kasační stížnost je přípustná pouze proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví, nikoliv pak proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Nutno podotknout, že stěžovatel se ostatně ani ve svém podání nedomáhal přezkumu a kasace takového rozhodnutí, nýbrž brojil pouze proti rozhodnutím městského soudu.

[20] K dalším tvrzením uplatněným v kasační stížnosti zdejší soud konstatuje, že šlo dílem o nekonkrétní tvrzení, z nichž nebylo možno identifikovat projednatelné námitky proti napadenému usnesení městského soudu, dílem šlo o vyjádření stěžovatelových názorů k postupu soudu či povinnostem účastníků bez užší vazby k předmětu nynějšího řízení před zdejším soudem.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost je z části nepřípustná a z části nedůvodná, proto ji v části zamítl dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. a v části odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení o kasační stížnosti žádné náklady.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu